

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący, będący obywatelem fińskim, został mianowany urzędnikiem Komisji z dniem 1 października 2004 r. Komisja odmówiła przyznania mu dodatku zagranicznego, ponieważ w okresie referencyjnym od dnia 1 stycznia 1999 r. do dnia 31 grudnia 2003 r. skarżący zamieszkiwał w Belgii.

Skarżący kwestionuje tę decyzję podnosząc w uzasadnieniu swojej skargi, że okres od dnia 1 kwietnia 2003 r. do dnia 31 grudnia 2003 r., w którym pracował on jako doradca naukowy Akademii Finlandii, nie może być brany pod uwagę, ponieważ Akademia Finlandii nie ma własnej osobowości prawnej i stanowi element państwa Finlandii. Na tej podstawie skarżący podnosi zarzut naruszenia art. 4 ust. 1 załącznika VII regulaminu pracowniczego oraz zarzut naruszenia prawa.

Skarga wniesiona w dniu 18 listopada 2005 r. — „M” przeciwko Europejskiemu Rzecznikowi Praw Obywatelskich

(Sprawa T-412/05)

(2006/C 48/69)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: „M” (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: G. Vandersanden, adwokat)

Strona pozwana: Europejski Rzecznik Praw Obywatelskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że uzasadniona jest odpowiedzialność pozaumowna Wspólnoty Europejskiej na podstawie art. 288 akapit drugi WE z uwagi na naruszenie przez Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich swoich obowiązków, a w szczególności z powodu opublikowania swojego sprawozdania 1288/99OV niesłusznie imiennie wymieniającego skarżącego oraz z powodu braku staranności Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich przy rozpoznawaniu sprawy i w odniesieniu do niewłaściwych wniosków, do jakich doszedł;
- zasądzenie w konsekwencji na rzecz skarżącego od Wspólnoty Europejskiej, reprezentowanej przez Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich, zapłaty kwoty 150.000 EUR, wstępnie oszacowanej i z zastrzeżeniem jej zmiany w toku postępowania, tytułem naprawienia poniesionej szkody w sferze zawodowej, krzywdy, jak również uszczerbku na zdrowiu;
- obciążenie Wspólnoty Europejskiej reprezentowanej przez Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Grupa obywateli w drodze skargi wniesionej do Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich wniosła o stwierdzenie istnienia przypadku niewłaściwego administrowania w działaniu Komisji w ramach rozpoznawania ich skargi wniesionej przeciwko władzom krajowym. W decyzji z dnia 18 lipca 2002 r. Rzecznik stwierdził przypadek niewłaściwego administrowania oraz stronniczego rozpoznania skargi przez Komisję.

Przedmiotem niniejszej skargi wniesionej przez urzędnika jednostki Komisji właściwej do rozpoznania powołanej skargi jest naprawienie szkody poniesionej przez skarżącego z powodu, jego zdaniem, powołania jego nazwiska w decyzji 1288/99/OV oraz z powodu braku staranności Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich przy rozpoznawaniu sprawy i w odniesieniu do niewłaściwych wniosków, do jakich doszedł w wymienionej decyzji. Skarżący podnosi, że po opublikowaniu decyzji jego nazwisko zostało powołane w komunikacie prasowym opublikowanym przez Rzecznika oraz powielone w różnych dziennikach i na różnych stronach internetowych, wskutek czego poniósł on szkodę. Szkodą jest tym bardziej poważna, że skarżący pełni istotne funkcje i opublikowanie decyzji Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich wywołało znaczną szkodę w jego sferze zawodowej.

Skarżący oparł swoją skargę na art. 288 akapit drugi WE, który przewiduje odpowiedzialność pozaumowną Wspólnoty Europejskiej, znajdującą zdaniem skarżącego zastosowanie w niniejszej sprawie z uwagi na błędne postępowanie Rzecznika.

Na poparcie swojej skargi skarżący podnosi przede wszystkim, że w niniejszej sprawie Rzecznik dopuścił się ciężkiego naruszenia obowiązków poprzez imienne powołanie w swoim sprawozdaniu osób — wśród nich skarżącego — naruszając w ten sposób zasadę poufności i proporcjonalności, ponieważ opublikowanie nazwiska skarżącego nie było w jego opinii konieczne oraz nie mogło być uzasadnione wyjątkiem od ogólnej zasady poufności⁽¹⁾.

Ponadto skarżący utrzymuje, że postępowanie Rzecznika i jego służb stanowi naruszenie zasady kontradyktoryjności postępowania, będącej podstawową zasadą praw obrony. Twierdzi on również, iż jest niedozwolone zamieszczenie niekorzystnej oceny dotyczącej osoby fizycznej lub prawnej w sprawozdaniu, które ma być podane do ogólnej wiadomości oraz opublikowane i przeznaczone do szerokiego rozpowszechnienia.

Wreszcie, skarżący podnosi także, że Rzecznik wydając przedmiotową decyzję dokonał błędnej oceny stanu faktycznego i oparł się na niewystarczających podstawach.

⁽¹⁾ Na poparcie swoich wniosków skarżący powołuje między innymi wyrok Trybunału z dnia 10 lipca 2001 r. w sprawie C-315/99 P ISMERI-EUROPA przeciwko Trybunałowi Obrachunkowemu, Rec., str. I-5281